

ВИСНОВОК

органу опіки та піклування Куріовської сільської ради
Березівського району Одеської області про доцільність позбавлення
батьківських прав гр.

19. гр.н., відносно його малолітнього сина гр.
і, 20. гр.н.

У справі щодо позбавлення батьківських прав
Олександровича стосовно його малолітнього сина, Котельчука Іллі
було розглянуто комплекс обставин. Розгляд цієї справи
здійснюється на підставі ухвали
районного суду Одеської області про витребування висновку щодо
доцільності/недоцільності позбавлення батьківських прав, а також позовної
заяви до
суду
Одеської області про позбавлення батьківських прав батька дитини.

Батько дитини, гр.н., 3 року
народження, перебуває на військовій службі у лавах Збройних Сил України з 28
року, призваний за контрактом. Мати,
гр.н., народилася гр.н. року. Дитина, гр.н.
гр.н., народився гр.н. року.

Шлюб між гр.н. та гр.н.
і було укладено гр.н. року та розірвано
27 травня гр.н. року. Син, гр.н., народився гр.н. липня
року, і батьком у свідоцтві про народження записаний гр.н.

Мати дитини, гр.н., характеризується
позитивно. Вона мешкає разом із сином, співмешканцем та батьками, створюючи
сприятливі умови для розвитку та навчання дитини. гр.н. забезпечений усім
необхідним: належними умовами проживання, харчуванням, одягом, іграшками
та місцем для навчання. Мати регулярно супроводжує дитину до лікаря-педіатра.
За словами матері, гр.н. не виявляє інтересу до
дитини, не вітає зі святами, не дарує подарунків, не забезпечує матеріально та не
спілкується з сином з гр.н. року. Станом на лютий гр.н. року за ним була
заборгованість зі сплати аліментів у розмірі гр.н. грн. Дитина, за
твердженням матері, батька не пам'ятає і не запитує про нього. Характеристика з гр.н.
підтверджує, що гр.н.

жодного разу не з'являвся та не проявляв інтересу до життя та
виховання сина за період відвідування ним дошкільного підрозділу.

На противагу, гр.н. надав письмове
пояснення, в якому висловив незгоду з позовними вимогами про позбавлення

його батьківських прав. Він пояснює неможливість спілкування з дитиною через військову службу та заявляє про свою готовність брати участь у вихованні дитини у майбутньому. Також він повідомив, що наразі заборгованості по аліментам немає. Однак, суд Одеської області залишив без задоволення його клопотання про зупинення провадження у справі, оскільки відповідач не надав доказів перебування його військової частини у зоні бойових дій та безпосередньої участі у них. Мати дитини мала намір надати висновок психолога про психологічний стан дитини, але на дату складання цього висновку документ не був наданий.

Комісія з питань захисту прав дитини виконавчого комітету Курісовської сільської ради ретельно розглянула всі надані матеріали, включаючи заяви [], письмові пояснення []

[], а також інформацію з довідок, характеристик та акту обстеження умов проживання.

З одного боку, існують факти, що свідчать про фактичну неучасть батька у вихованні та утриманні дитини протягом значного періоду. Це підтверджується свідченнями матері та характеристикою з навчального закладу. Відсутність спілкування з дитиною з [] року та те, що дитина не пам'ятає батька, вказує на фактичне усунення від виконання батьківських обов'язків.

З іншого боку, [] перебуває на військовій службі у лавах Збройних Сил України, що, на його думку, об'єктивно обмежує його можливості у повноцінному спілкуванні та участі у вихованні дитини. Він висловив незгоду з позовом про позбавлення батьківських прав та заявив про готовність брати участь у вихованні дитини на майбутнє. Проте, суд не визнав його перебування на військовій службі як достатню підставу для зупинення провадження, оскільки не було надано доказів безпосередньої участі у бойових діях.

Враховуючи, що позбавлення батьківських прав є крайньою мірою, яка застосовується виключно в інтересах дитини, необхідно оцінити, чи є всі підстави для такого рішення. Відсутність висновку психолога про психологічний стан дитини, який мав би оцінити вплив відсутності батька на емоційний та психічний стан дитини, а також рівень її прихильності до інших осіб, що її виховують, ускладнює повний та всебічний аналіз ситуації. Проте, наявні докази свідчать про тривале усунення батька від виконання своїх обов'язків, незважаючи на його бажання брати участь у вихованні в майбутньому.

На підставі вищевикладеного, керуючись ст. 12 Закону України «Про охорону дитинства», ст. ст. 19, 141, 150, 155, 157, 164, 180 Сімейного кодексу України, Порядком провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.09.2008 року № 866 «Питання діяльності органів опіки та піклування, пов'язані із захистом прав дитини» (зі змінами), зважаючи на тривалу та свідому неучасть у вихованні та утриманні дитини, підтверджену відсутністю спілкування з [] року, незважаючи на заяви батька про обмеження через військову службу, фактичне усунення від контакту з дитиною, що призвело

до того, що дитина не пам'ятає батька і не запитує про нього, нездатність або небажання забезпечити дитині необхідне виховання та догляд, що виявляється у відсутності інтересу до її життя та розвитку, відсутність належних доказів об'єктивних перешкод з боку батька щодо участі у житті дитини, які б унеможливлювали будь-який контакт, незважаючи на його військову службу, нарешті, забезпечення дитини всім необхідним матір'ю, що створює сприятливі умови для його розвитку та навчання, враховуючи те, що висновок органу опіки та піклування Курісовської сільської ради, відповідно до ст. 19 Сімейного Кодексу України, має рекомендаційний характер, а остаточне рішення приймає суд, як передбачено законодавством України, **орган опіки та піклування Курісовської сільської ради вважає доцільним позбавити батьківських прав гр.**

і, 19.09

р.н., відносно його малолітнього

сина

р.н.

В. о. Курісовського сільського голови

Олександр ЧОРНОВОЛ